

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK
wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!
Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA
płaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 260

Katowice, wtorek 10-go listopada 1931 r.

Rok 30

Spis grudniowy.

Na Zachodzie Europy powszechne spisy ludności od dawien dawna cieszą się sympatią i poparciem najszerzych warstw społecznych. Wypływa to tam głównie z przyczyn natury raczej historyczno-politycznej. Bowiem w wielu tych państwach okresowe spisy ludności odbywały się już od początku stulecia zeszłego: w Anglii i Szkocji od r. 1801 — w odstępach dziesięcioletnich, we Francji — w odstępach pięcioletnich od lat stu, w Niemczech przed r. 1871 — co trzy lata, potem — co lat pięć.

Spółczesność zachodnio-europejskie poznały się już dawno na niezaprzeczonej wartości spisu — dla społecznego i gospodarczego życia państw i narodów.

Polska pod koniec wieku XVIII — w okresie pierwszych spisów na obszarze niektórych zachodnio-europejskich państw — walczyła daremnie o uratowanie swej państwowości od zagłady i nie mogła myśleć o przeprowadzeniu spisu na rozszarpanych i niszczonej przez zaborców ziemiach.

W czasach niewoli przeprowadzano często spisy na terenie zaboru pruskiego; rzadziej — w Małopolsce; wreszcie w zaborze rosyjskim, terytorjalnie ze wszystkich trzech największym — przeprowadzono tylko jeden spis ludności w roku 1897.

Oświecone warstwy naszego społeczeństwa zdają sobie sprawę z wielkiej doniosłości powszechnych spisów w ogóle, a zbliżającego się spisu grudniowego u nas — w szczególności. Spis grudniowy jest bezspornie nie tylko nakazem chwili i bezwzględnie koniecznością, lecz także — momentem specjalnego dla całej Polski znaczenia.

Jako pierwszy bilans dziesięcioletniego, pokojowego rozwoju Rzeczypospolitej — spis musi zostać przeprowadzony specjalnie dokładny. Pierwszy powszechny spis ludności, dokonany we wrześniu r. 1921, dał nam obraz Polski wolnej, lecz jeszcze ostatecznie terytorjalnie nie skonsolidowanej. Spis wrześniowy z przed lat dziesięciu, aczkolwiek odtworzył wiernie stan Rzeczypospolitej w zaraniu jej pokojowego rozwoju — nie mógł się stać odzwierciedleniem rezultatów pokojowej pracy naszego społeczeństwa: Polska miała bowiem za sobą przeszło dwuletni okres wojen „własnych“, oraz krwawą epokę wojny światowej.

Rozpatrzmy pobieżnie korzyści, jakie osiągnie z grudniowego spisu nasz kraj. Przedewszystkiem spis określi dokładnie liczbę ludności Rzeczypospolitej. Obecnie możemy przypuszczać, że Polska ma 31 do 32 milionów mieszkańców. Spis grudniowy ustali dokładniej tę liczbę, a jednocześnie wykaże, jak wielką jest żywotność naszego narodu.

Na tle katastrofalnego zmniejszenia się przyrostu naturalnego wielu krajów europejskich — potężna żywotność narodu polskiego, która zostanie ujawniona i ściśle określona przez spis — stanie się najlepszą naszą propagandą zagraniczną, bo nie tak nie przemawia do świata, jak

Burza o żydów w Sejmie.

Sobotnie posiedzenie sejmu rozpoczął referat posła Tomaszewicza o pracy miodociąnych i kobiet i o czasie pracy w przemyśle i handlu. Zmiany Senatu zmierzają do wyjaśnienia, że niema najmniejszej tendencji do hamowania dopływu uczniów do zakładów pracy i do nauki w rzemiośle. Zmiany senatu przyjęto.

Przystąpiono do dyskusji nad budżetem,

w której głos zabierali poseł Niedziałkowski, który wskazał na znaczne, oszczędnościowe obciążenia budżetów ministerstw spraw wojskowych i oświaty, stwierdzając, że są one bardzo ciężkim i bolesnym ciosem, wynierzonym w obronność kraju. To samo dotyczy obciążenia budżetów gospodarczych. Mówca wypowiedział się dalej za zmniejszeniem ilości dni pracy bez zmniejszenia poziomu płac.

Następnie poseł Bittner po przeprowadzeniu krytyki budżetu zapowiada w imieniu klubu Ch. D., że głosował będzie przeciw przedłożeniu rządu. Poseł Łucki zajmował się sprawami ukraińskimi, zaś Chądzyński socjalnemi. Również sprawa zaburzeń przeciwdowodzkich na uniwersytecie warszawskim znalazła swój oddźwięk w przemówieniu posła Rottestreicha. Poseł Holyński wygłasza przemówienie ściśle ekonomiczne i stwierdza, że budżet nasz na r. 1932/33 jest znacznie zmniejszony w porównaniu z budżetem na rok 1931/32. Poseł Jankowski wskazuje m. in. na ciężkie położenie na Śląsku.

Pos. Lewin skarży się na pokrzywdzenie ludności żydowskiej w budżecie pod względem potrzeb kulturalnych, szkolnictwa itp.

Pos. Jeremicz mówi, że żał ma do pilsudczyków, że nie rozwiązują zagadnienia ukraińskiego i białoruskiego.

Przemówienie posła Stypułkowskiego, poświęcone rozruchom na uniwersytecie krakowskim i warszawskim, wywołało burzę wśród większości posłów.

Rosja oświadcza gotowość do rokowań z Polską w sprawie układu o nieagresję.

Moskwa. W piątek wieczór wygłosił przewodniczący rady komisarzy ludowych Unji sowieckiej, Mołotow, wielką mowę o politycznej i gospodarczej sytuacji Unji sowieckiej. Mołotow oświadczył, że rząd Unji sowieckiej jest zainteresowany w utrzymaniu pokoju w Europie i w Azji. Rząd rosyjski poczynił nowe kroki, by pokój umocnić, a to przez układy o nieagresji. Kroki te nie przyniosły jednak dotychczas wielkich wyników. Rząd sowiecki chce przez te układy zabezpieczyć się od nowych wojen i wszelkie kwestie sporne pragnie załatwić na drodze pokojowej.

Propozycję polskiego ministra spraw zagranicznych Zaleskiego w kierunku zawarcia rosyjsko - polskiego paktu o nieagresji, rząd przyjmuje do wiadomości i spodziewa się, że rząd będzie gotów podjąć wnet rokowania w tej sprawie.

Nowootwarty

pierwszorzędny skład **bronii, amunicji, przyborów myśliwskich i sportowych.** — Wielki wybór. — Własny warsztat naprawy broni.

Radwański, Marazin i Styka
Katowice, ulica Młyńska nr. 4 (Nowy gmach Magistratu)

Władze nie dopuszczają do dalszych wybryków akademickich.

Warszawa. Na sobotnim posiedzeniu Sejmu zabierało głos cały szereg posłów w dyskusji nad preliminarzem budżetowym.

Poseł Rotenstreich (Koło Żydowskie) poruszając sprawę ostatnich ekscesów, domagał się od rządu, aby awanturą położyć kres. W związku z przemówieniem tem zabrał głos minister spraw wewnętrznych Bronisław Pieracki, oświadczając, iż rząd jest zdecydowany z całą bezwzględnością stłumić wszelkie ewentualne próby ponownych ekscesów, jeśli poczucie prawa, godności i dobra państwa nie powstrzyma młodzieży od ulegania niepoczytalnej agitacji.

Nowa seria wybryków endeckich.

Warszawa. Awantury antyżydowskie trwały w sobotę w dalszym ciągu. Na godzinę 10-tą rano został wyznaczony wiec studencki na dziedzińcu Uniwersytetu. Ponieważ jednak w związku z zawieszeniem wykładow, bramy uczelni były zamknięte, studenci gromadząc się wielkimi grupami na ulicy, próbowali przedostać się na teren uniwersytecki siłą.

Nie mogąc zorganizować pochodu,

studenci udali się grup. 50--100 ludzi do Wyższej Szkoły Handlowej, przed którą niebawem zgromadzili się manifestanci.

Około godz. 11-ej manifestanci wyłamali drzwi, dostając się do wnętrza szkoły. Pośród gwizdów, zdemolowano szafki. poczem około godziny dwunastej uformował się pochód, a jednocześnie ukazała się grupa mniej więcej 30 do 40 członków Związku Młodzieży Demokratycznej, którzy nawoływali do spokoju, rozdając manifestantom ulotki.

Widząc, że akcja ta spotka się z wrogiem przyjęciem ze strony podnieconych manifestantów, studenci rozdający ulotki, skierowali się w stronę ul. Puławskiej, na której spokojnie oddalających się, dopadła awanturująca się młodzież i wszczęła bójkę. Policja interwenjowała, rozpraszając bijących się, a kilku zatrzymując, celem wylegitymowania. Przy jednym z zatrzymanych znaleziono rewolwer.

W wyniku ekscesów, jakie grupa studentów wywołała na wyższej Szkole Handlowej rektor uczelni zarządził zawieszenie wykładow na W. S. H.

— świadectwo siły. Spis dostarczy także mnóstwo danych, określających liczbę ludności poszczególnych województw, powiatów, gmin, miast, miasteczek i wsi. Dla celów administracji ogólnej, dla wielkich poczynań społecznych, dla badań geograficznych i statystycznych — informacje te będą posiadały nieocenioną wprost wartość. W niezmiernie bogatym materiale statystycznym, dostarczonym przez spis — znajduje wyjaśnienie wiele zagadnień wyznaniowych i narodowościowych.

Wiemy ogólnikowo, jak wielkie zmiany musiały nastąpić w tej dziedzinie: wystarczy na dowód tego wspomnieć o masowej emigracji Niemców z województw zachodnich, lub o powrocie półmilionowej rzeszy repatriantów z Rosji sowieckiej.

W obecnych czasach światowego kryzysu gospodarczego, naukowej organizacji pracy, oraz bardzo daleko posuniętej specjalizacji — niezmiernie znaczenie ma dokładna statystyka zawodowa. Temu zagadnieniu zostało poświęconych kilka rubryk formularza A, wszechstronnie i szczegółowo badających zawód, stanowisko w zawodzie, oraz teren pracy spisywanej osoby.

Przez zbadanie wielkości kryzysu mieszkaniowego na terenie poszczególnych ziem Rzeczypospolitej — spis umożliwi przeprowadzenie racjonalnej kampanji budowlanej w latach najbliższych. W związku ze statystyką budynkową spis dostarczy nam danych, które powinny zainteresować najszerzy ogół: dowiedziemy się np., ile i jakich budynków murowanych znajduje się na terenie nasze-

go kraju, a ile — betonowych, drewnianych; dalej — ile domów dołączono do sieci gazowej, elektrycznej, kanalizacyjnej i t. d. Będziemy mogli nawet zorjentować się, ile i jakich domów wzniesiono u nas w latach 1914—1931, a ile — wybudowano przed wojną.

Wiele danych, zaczerpniętych z bogatego materiału spisowego — zainteresuje specjalnie socjologa, statystę, geografę, etnografa i polityka; lecz niektóre z nich staną się źródłem niezmiernie cennych wskazywek i dla ekonomisty, a ich ogół — odtworzy wiernie obraz Polski współczesnej.

Obraz ten będzie zarówno dokładny, jak i aktualny z powodu braku źródłowych danych — nie mógł on być skonstruowany i przez nasze społeczeństwo poznany.

St. Czaplicki.

Ograniczenie produkcji hutniczej o 60 procent.

Niebywały dotychczas wzrost bezrobocia.

W niedzielnym numerze „Katolika P.” podaliśmy wiadomość z Wiednia, gdzie się odbyło posiedzenie rad nadzorczych Katowickiej Spółki Akcyjnej i Zjednoczonych hut Królewskiej i Laury, przyjęto plan ograniczenia produkcji o 60 procent, przyczem ma być zwolnionych 7 tysięcy robotników oraz blisko 700 pracowników. W uzupełnieniu tej wiadomości możemy podać następujące szczegóły:

Do Katowickiej Spółki Akcyjnej i Zjednoczonych hut Królewskiej i Laury należą huty: Królewska, Laura, Bismarka, Falva, Hubertus i Marta. W hutach tych jeszcze dziś pracuje 17.700 robotników, zwolnieniu zaś — według uchwały wiedeńskiej — ma ulec 7.000 robotników, tj. około 40%. Urzędników huty wspomniane zatrudniają 1.968, zwolnieniu zaś ma ulec 665, tj. 34%. Natomiast na siedmiu kopalniach węgla, które należą do tego koncernu, a na których pracuje około 14 tysięcy robotników, nie będą przeprowadzone żadne zwolnienia. Ruch na tych kopalniach odbywać się będzie normalnie. Całkowite zaś unieruchomienie grozi hutom „Marta” i „Hubertus”, inne zaś huty mają być częściowo unieruchomione.

Z dniem 28 listopada br. zamknięte będą stalownia i walcownia huty „Laura” w Siemianowicach, skutkiem czego straci pracę około 900 robotników. Po unieruchomieniu tych oddziałów czynne będą w hucie tylko oddział ocynkowni i rurkowni, w których będzie zatrudnionych około 600 robotników, jednak będą oni pracowali tylko od 4—6 dni w miesiącu. W Siemianowicach liczba zarejestrowanych bezrobotnych wynosi 2.800, w grudniu wzrosła do 4.000. W związku z ograniczeniem produkcji w hutach wzrosło w ostatnim tygodniu sprawozdawczym bezrobocie na Śląsku o 1.600 osób, a liczba bezrobotnych wynosi ogółem 69.834 osoby.

Jeśli dziś położenie w tych przedsiębiorstwach jest istotnie krytyczne, to pomijając narazie sprawę zamówień sówieckich, przyczyniły się do tego w znacznym stopniu porządki panujące w zarządach hut, które pracują samopas, wzajemnie się zwalczają a poszczególni dyrektorzy działają każdy na własną rękę.

Poza tem trudno przemilczeć, że do ciężkiego położenia tych przedsiębiorstw przyczyniły się wielce prywatne intere-

sy panów dyrektorów, którzy sami występują w charakterze pośredników, sprzedawców i nabywców ze szkodą dla przedsiębiorstw. W jednym tylko wypadku wskutek takich interesów przedsiębiorstwo, należące do koncernu Katowickiej Spółki Akcyjnej i Zjednoczonych hut Królewskiej i Laury, ma zagrożone 8 milionów złotych. Ponadto rozrzućta gospodarka dokonała reszty. Same rozjazdy dyrektorów wyniosły w roku ubiegłym sumę zgórą pół miliona złotych. To się dziś oczywiście mści.

Zwolnienia w hucie „Hubertus”.

Zarząd huty „Hubertus” w Łagiewnikach zwolnił onegdaj 100 robotników, a poza tem dyrekcja huty stara się u komisarsza demobilizacyjnego o zezwolenie na zwolnienie dalszych 196 robotników. Konferencja w tej sprawie odbędzie się w przyszły piątek.

Huta „Pokój” wypłaciła 40 procent zarobków.

Dyrekcja huty „Pokój” w Nowym Bytomiu walczy w dalszym ciągu z trudnościami pieniężnymi, sądzi jednak, że zostaną one pokonane jeszcze w bieżącym miesiącu. W ubiegły piątek huta „Pokój” wypłaciła swym pracownikom zarobki do wysokości 40 procent.

Strajk robotników huty „Baldon”.

Robotnicy huty „Baldon” porzucili pracę w ubiegłą środę wskutek niewypłacenia im zarobków, jednak na skutek starań dyrektora technicznego huty „Pokój” powrócili do pracy i w ubiegły piątek otrzymali zarobki.

Unieruchomienie huty „Lazarz” w Rojcy.

Zarząd huty „Lazarz” w Rojcy zawiadomił komisarsza demobilizacyjnego, że unieruchomi całą hutę z powodu braku zbytu. Huta „Lazarz” zatrudnia 373 robotników. Niedawno temu unierucho-

miono w hucie oddział kwasu solnego. Konferencja w tej sprawie odbędzie się 10 bm. u komisarsza demobilizacyjnego.

Zwolnienie 150 robotników na kopalni „Anna”.

Zarząd kopalni „Anna” w Pszowie zwrócił się do komisarsza demobilizacyjnego z prośbą o zezwolenie na zwolnienie 150 robotników.

Delegacja robotników u komisarsza demobilizacyjnego.

W ubiegły piątek komisarsz demobilizacyjny przyjął trzy delegacje robotników kopalni „Dębieńsko” w sprawie urlopowanych robotników kopalni „Anna” w sprawie przyjęcia do pracy rezerwistów oraz huty „Bernhardiego” w Rożdżeniu-Szopienicach w sprawie niedopuszczenia do zamknięcia huty.

Po przedstawieniu sprawy, komisarsz demobilizacyjny oświadczył, iż nie mu nie jest wiadomem o tak znacznej liczbie urlopowanych robotników na kopalni Dębieńsko (około 300), i że w tej sprawie odbędzie się w najbliższym czasie konferencja. Przy sposobności omówi p. komisarsz również sprawę przyjęć rezerwistów na wszystkich kopalniach gwarectwa rybnickiego, aby ujednolicić postępowanie. Sprawa wynikła z tego, że kierownictwo kopalni „Anna” godziło się na przyjęcie wracających z wojska 60 rezerwistów, przy równoczesnym zwolnieniu 60 innych robotników, na co rada załogowa nie zgodziła się.

Delegacja robotników huty „Bernhardiego” prosiła komisarsza o niewyrażenie zgody na zamknięcie huty, co pozbawiłoby pracy znaczną ilość robotników. Delegacja złożyła również p. komisarszowi memoriał oświetlający stosunki pracy w hucie. Delegacja w tym samym składzie uda się w najbliższych dniach do powojewody, któremu przedłoży prośbę robotników huty.

Bolszewikom nie powiodło się w zagłębiu węglowym.

Katowice. W dniu 7 bm. miały się odbyć na terenie Śląska manifestacje organizowane i przygotowywane przez komunistów z okazji 14-iej rocznicy powstania republiki sowieckiej w Rosji. W ostatnich czasach komuniści rzeczywiście rozwinieli dość żywą agitację przy pomocy ulotek i odezw w osadach fabrycznych. Przygotowywane manifestacje zakończyły się jednakże zupełnym fiaskiem, albowiem przez cały dzień sobotni panował wszędzie zupełny spokój. Ani w jednej miejscowości nie przyszło nawet do

robóby demonstracji. Robotnicy nie poszli na lep frazesów komunistycznych.

Sosnowiec. Zapowiedziane na sobotę przedpołudniem demonstracje komunistyczne w Sosnowcu i Dąbrowie z okazji 14-iej rocznicy powstania reżimu bolszewickiego w Rosji spaliły zupełnie na panewce. Do żadnych demonstracji lub zebrań nie doszło. Cała działalność komunistyczna ograniczyła się do wywieszenia kilku sztandarów w ciągu nocy. Na całym terenie Zagłębia panuje spokój.

Obciążające zeznania świadków w procesie „centrolewu”.

Warszawa. Sobotnie posiedzenie roz poczęło się od zeznań komisarsza Banko, kierownika drugiej i czwartej brygady urzędu śledczego.

Banko przytacza dobrze znane szczegóły, o których mówił w procesie o zamach na Marszałka Piłsudskiego. Stwierdza, że otrzymywał meldunki, że w łonie milicji PPS. następuje radykalna reorganizacja. Milicja PPS. organizowała się na modłę wojskową, porzucając charakter dawniejszy t. zn. milicji porządkowej.

Świadek stwierdza, że milicja była zaopatrzona w broń, że między innymi poseł Chodzyński przynosił granaty do lokalu PPS. na ul. Wareckiej a także przechowywał 60 rewolwerów w swem mieszkaniu w hotelu sejmowym.

Głównym komendantem policji był poseł Tomasz Arciszewski, zaś faktycznym jej kierownikiem Dziegielewski i Chodzyński.

W dalszym ciągu świadek opowiada o głośnych zaścianach w Warszawie na stokach Cytadeli.

Na pytanie prokuratora świadek wyjaśnia, że olbrzymią rolę na stokach Cytadeli odgrywali Barlicki i Dubois a czynnikiem hamującym był poseł Arciszewski. W dalszym ciągu Banko wyjaśnia, że obok milicji PPS. zorganizowała t. zw. „Czerwoną strzałę”, przy organizacji „Tur” a Turem kierował poseł Dubois. Świadek stwierdza, że akcja zmierzająca do wywołania nieposłuszeństwa policji wobec głównego komendanta policji pułk. Jagrym-Maleszewskiego była kierowana przez PPS. Była także uprawiana agitacja na terenie armii.

Na pytanie prokuratora świadek oświadcza, że otrzymał wiadomości, że były na terenie 36 pułku w Warszawie rozpowszechniane odezwy podpisane przez organizację „Bagnet i szabla”.

Z ławy obrończej pada następnie cały szereg pytań, dotyczących zajść 14 września i zamachu na Marszałka Piłsudskiego.

Z kolei obrona zadaje świadkowi dodatkowe pytania poczem zeznania komisarsza Banko zostały zakończone.

Nie dojechał do Warszawy, a tak mu się spieszyło.

Wilno. W pociągu, zdążającym ze Stołpców do Warszawy, w jednym z przedziałów II klasy ujęto emisariusza komunistycznego, posługującego się fałszywym paszportem zagranicznym. W walizce, oddanej przez zatrzymanego na bagaż, znaleziono różne rękopisy i sprawozdania pisane szyfrem. Jak się okazało aresztowany był kurjerem komunistycznym centrali warszawskiej do jacek KPZB na kresach. Udał się on do stolicy w celu przedłożenia sprawozdań z przygotowań do obchodu rocznicy rewolucji bolszewickiej.

Wzgardzona.

Obrazek z XVII wieku przez Sta.

2) (Ciąg dalszy.)

Domowiwszy tych słów, wybiegła Terka na dwór, ale niebawem wróciła, niosząc cztery wielkie gałęzie lipowe, które zatknęła w łóżku około głowy rozkapryszonej Kachny, na gałęziach rozwiesiła dużą cienką chustkę i osłona przed muchami była gotowa. Następnie wyszedłszy znowu przed dom, nałamała gałązek i rosnących około płota polnych kwiatów i jeła pod lipą urządzać ogródek.

Macioś zziębnięty, obłany potem, siedział na trawie, obok niego leżała jak długa Józka; skoro przecież dzieci zobaczyły, co robi Terka, powstały żywo i zbliżyły się do niej. Macioś zaś przyskoczywszy, wydarł Terce gałązki z ręki, wołając:

— Ruszaj sobie do roboty; ty nie umiesz ogródka grodzić, ja lepiej potrafię; widzisz tak! Józka mi będzie szykowała gałązki, a ja będę płót grodził.

I siadłszy na ziemi, zajęły się dzieci gorliwie po cichu nową zabawką. Ucie-

szona zaś z udanego podstępu Terka, podskoczyła żwawo do swej przerwanej pracy.

Pracy tej miała nieboga bardzo wiele. Musiała pomyć naczynia, poszorować statki, naszykować paszy dla krów i trzody a przed wieczorem ugotować wieczernę dla licznej czeladzi i domowników, będących przy żniwie; przy tem trzeba było mieć baczenie na dzieci psotne i nieposłuszne. Pracowała więc pilnie, ale snąc znużona była i osłabła, bo ręce opadały jej raz po raz miłowoli. Jednakże, choć coraz wyglądała do dzieci, które bawiły się teraz spokojnie, z każdą chwilą ubywało roboty.

Trzecia już była godzina, gdy Terka ukończyła nareszcie domową pracę i zaczęła wybierać się na ogród po trawę i zielsko. Dzieci obawiała się zostawić same przed domem, więc je namawiała i prosiła, aby z nią poszły. Lecz Macioś ukończywszy ogródek, tak był zajęty budowaniem pieca z kamieni, że nawet nie chciał słuchać o ruszeniu się z miejsca.

— Dam wam jabłek, jak ze mną pójdziecie — rzekła w końcu, nie wiedząc już co począć z upartym chłopcem, Terka.

— To dawaj, ale zaraz! — krzyknął Macioś. — Patrz, jaki ładny piec powstał, będziemy w nim jabłka piekli.

— Ale pójdziecie ze mną, jak się upieką?

— Pójdziemy! pójdziemy! Jenó dawaj, a dużo.

— Oto macie wszystkie, co matka zostawiła, a tu chleb na podwieczorek — mówiła Terka. — Włóż jabłka na chwilę w piec, a jak się niby upieką, zjećcie razem z chlebem; ale się spieszcie, bo nie mogę czekać.

— To sobie idź; ja będę czekał, aż się jabłka naprawdę upieką — odparł Macioś i jedząc chleb, czekał spokojnie!

Terka jeła znowu prosić i namawiać dzieci, aby z nią poszły, żaręczając, że w takim piecu nigdy się jabłka nie upieką, więc napróżno czekają. W końcu widząc, że Maciusia nie przekona przedko, że raczej skoro się znudzi spokojnym siedzeniem, sam dubrowolnie jabłka wyjmie z pieca, prawie rada była chwilowej zwłoce, w czasie której mogła nieco odpocząć.

Usiadła więc w cieniu lipy na darniowej ławeczce, wyjęła swój kawałek chleba i zabrała się do jedzenia. Ale nie miała jakoś apetytu; pot spływał po

całem ciele dziewczęcia, nogi drżały pod nią i oczy gwałtem się zamykały.

— Spiesz się, Maciosiu, z tem pieczeniem, bo jak chleb ziem, musimy iść koniecznie, pokaże wam na ogrodzie coś ładnego, — mówiła Terka, gwałtem otwierając oczy, a po chwili szepnęła sennym głosem:

— Odpocznę choć chwilę, taka jestem jakaś zmordowana.

I przymknęła powieki, lecz natychmiast otwarła je znowu, usiłując się rozbudzić, podniosła nawet chleb do ust, ale ręka spadła bezwładnie. Dwa razy jeszcze próbowała odpędzić ogarniającą ją enność, napróżno przecież, wolno pochylała się i upadła na trawę, zsunawszy się z niskiej ławki, na której tylko głowa oparta pozostała, po chwili zaś już sen mocny i głęboki objął zmordowane dziewczę.

Terka choć wysoka i silnie zbudowana wycieńczona była pracą nadmierną i lichem pożywieniem, dziś nadto śpiąca straszliwie, bo dwie ostatnie noce prawie wcale nie spała, pilnując chorej Kachny, która wypawszy się za dnia, całe noce grymasiła, wyrzekając na gorąco.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Kronika bieżąca

Wtorek

10

listopada

Św. Andrzeja z Awelina (wyzn. † 1608).

Św. Tryfona i Respicjusza, męcz. oraz św. Nymfy, dziewicy.

Słow.: Ludomir.

Jutro, środa, 11. listopada: Św. Marcina, biskupa, wyznawcy.

Wschód

Zachód

Słońca o godz. 6.48, o godz. 16.08
Księżyc o godz. 7.37, o godz. 15.57
Nów: o godz. 0.24.

Z historii śląskiej.

10 listopada. 1003. Jan I, biskup śląski ginie śmiercią męczeńską wraz z trzema pustelnikami z rąk pogan. — 1696. Banda rozbójników napada folwark Strossek i rabuje doszczętnie, nie omijając Radzionkowa. W Kozłowej Górze wyrabowali rozbójnicy cały dwór. — 1856. W Królewskiej Hucie zbudowano pierwszą szkołę katolicką. — 1903. Zarząd kościelny parafii św. Barbary w Król. Hucie zgadza się na budowę kościoła w dzielnicy Pniaki, kosztem 300.000 marek. 1926. Poświęcenie dzwonów do kościoła w Jastrzębiu Górnym. Wszystkie cztery dzwony ważą razem 20 centnarów.

W roku: 1289. Przemysław, książę zęgański, poległ w bitwie pod Siewierzem. — 1290. Umiera Henryk IV Probus, książę wrocławski. Po jego śmierci biskup Tomasz II, na pamiątkę zgody fundował w kościele zamkowym raciborskim kolegium trzech kanoników i kilku wikariuszów. — 1290. Przemysław II, książę wielkopolski, mianowany testamentem następcą Henryka Probusa w księstwie krakowskim i sandomierskim; Henryk, książę glogowski otrzymał księstwo wrocławskie. — 1290. W końcu lipca Paweł z Przemankowa, biskup krakowski obdarzony przez Henryka wolnością. — 1290. Książę Przemysław darował miastu Racibórz wielki obszar lasu.

— P. Prezydent Rzplitej ma 320 chrześniaków. Jak to przyjął się już w Polsce zwyczaj, każdy siódmy syn w rodzinie zostanie chrześniakiem P. Prezydenta. Chrześniacy P. Prezydenta oprócz zaszczytu otrzymują także książeczki oszczędnościowe z wkładem 50 złotych. Jak obliczono, do obecnej chwili ma P. Prezydent Mościcki już 320 chrześniaków w całym kraju.

— Dzień 11 listopada — świętem państwowym. Dzień 11 listopada, który jako rocznica odzyskania Niepodległości uznany został za święto państwowe, będzie wolny od zajęć we wszystkich ministerstwach, urzędach, instytucjach państwowych, szkołach, biurach samorządowych itp.

W przedmiocie zamykania w dniu tym sklepów niema żadnego zarządzenia.

— Nowy transport powietrzny złota do Warszawy. Samoloty komunikacyjne zyskują coraz większą popularność jako najszybszy, najbezpieczniejszy i najtańszy środek transportu drogiego i tak dziś poszukiwanego przez wszystkie banki złota.

W dniu 3 bm. przybył do Warszawy samolotem P. L. L. „Lot“ z Londynu via Wiedeń nowy znaczniejszy transport złota dla jednego z banków warszawskich w ilości 70 kg. wartości około 400 tysięcy złotych.

Ogółem w kilku transportach przybyło dotychczas z Anglii do Polski drogą powietrzną, przeważnie via Wiedeń około 350 kg. złota, co przedstawia wartość około 2 miliardów złotych.

— Legitymacje dla żon i dzieci wojskowych. W związku z wprowadzeniem w życie nowej taryfy wojskowej, ministerstwo spraw wojskowych w porozumieniu z min. kom. ustaliło wzory legitymacji osobistych dla żon i dzieci zawodowych osób służby czynnej. Po dniu 1 stycznia 1932 r. wszelkie legitymacje innego typu nie będą uprawniać do korzystania ze zniżek kolejowych. Również będą uważane za nieważne le-

Wystawę dzieł znakomitych malarzy polskich otwarto w Katowicach.

Katowice, 9 listopada.

Wczoraj — w sposób uroczysty — nastąpiło otwarcie wystawy zbiorowej obrazów trzech generacji Kossaków: Juliusza, Wojciecha i Jerzego (w salach recepcyjnych Województwa i Sejmiku Śląskiego), przy udziale przedstawicieli władz wojewódzkich, duchownych, wojskowych, starostwa, miasta, prasy i licznej publiczności.

W uroczystym akcie otwarcia wystawy wzięli udział: ks. biskup Stanisław Adamski w towarzystwie ks. infułata Kasperlika, ks. kanonika dr. Szramka i ks. ppłk. Sinkowskiego, p. wicewojewoda dr. Tadeusz Saloni w towarzystwie naczelników dr. Banaszkiewicza, inż. Kaufmanna i dr. Hełmskiego, p. gen. dr.

Zając w towarzystwie pułk. Jagmin-Sadowskiego i wyższych oficerów garnizonu katowickiego, wicestarosta dr. Richter i imieniem miasta dr. Wiktor Przybyła. Wystawa przedstawia się bardzo interesująco.

Spodziewać się należy, że wzbudzi też zainteresowanie szer. kół społeczeństwa śląskiego tem więcej, że dochód z wystawy przeznaczony jest na budowę kościoła garnizonowego i szkolnego w Katowicach.

Wstęp na wystawę 1 zł., dla młodzieży 50 gr., dla szkół 25 gr. od osoby. Wstępy na wystawę w wysokości 2 zł. są premjowane. Wystawa otwarta jest codziennie od godz. 10 rano do godz. 7 wieczorem.

Aeroklub śląski do społeczeństwa śląskiego.

Dnia 23 października b. r. dokonał się dla rozwoju lotnictwa na Górnym Śląsku fakt doniosłego znaczenia. Odrębnie istniejące trzy organizacje lotnicze, t. j. Kolejowa Kadra Lotnicza, Śląski Klub Lotniczy i Śląski Klub Żaglowy połączyły się w jeden Aeroklub Śląski i na konstytuującym walnym zgromadzeniu członków wybrały zarząd Aeroklubu. Z tą datą rozpoczyna się nowa era w rozwoju lotnictwa na Śląsku.

Nie możemy pozostać w tyle za całą ludzkością preżącą swoje ramiona do ikarowych lotów. Jako województwo czołowe Rzeczypospolitej w dziedzinie rozwoju gospodarczego, wykażemy, że też na szlakach podniebnych jesteśmy na naczelnym miejscu w Polsce.

W tej chwili posiadamy własne samoloty, hangar, warsztaty, własnych pilotów i mechaników. Chcemy jednak, by sport lotniczy nie był własnością garstki uprzywilejowanych materialnie, lecz by oparł się na szerokich masach obywateli

polskich. To będzie ręką jego trwałości i rozwoju, a zarazem da fundamentalne podstawy dla wzmocnienia siły obronnej państwa.

Za minimalną wkładkę miesięczną 50 groszy, każdy członek: 1) korzysta z urządzeń Aeroklubu, 2) może po ukończeniu przepisane szkolenia w Aeroklubie zostać pilotem, 3) korzysta na zasadach ogólnych przysposobienia wojskowego z udogodnień w służbie wojskowej, 4) korzysta z 25% zniżki na linjach komunikacyjnych lotniczych w Polsce; 5) w każdą pogodną niedzielę wygrawszy za 50 groszy szczęśliwy numer stałej loterii, w której co 20 numer wygrywa lot, może na samolotach naszych odbyć loty pasażerskie.

Zatem nie zwlekaj obywatelu i zapisz się na członka do Aeroklubu Śląskiego. Informacje udziela sekretariat Aeroklubu Katowice, ul. Pocztowa 13, telefon dyrekcja okręgowa kolei państwowych — Nr. 12.

macje, wypełnione nienależycie z poprawkami, przekreśleniami, z dopiskami, ze śladami podskrobań, podklejeń itp.

— Prestroga dla emigrantów do Stanów Zjednoczonych A. P. Urząd Emigracyjny zwraca uwagę, że emigranci, udający się do Stanów Zjednoczonych A. P., którzy po uzyskaniu paszportu emigracyjnego i wize w konsulacie amerykańskim zaopatrzyli się w karty okrętowe w linjach niekoncesjonowanych w Polsce, winni we własnym interesie zgłosić się niezwłocznie do Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie lub na prowincji w celu zamiany karty okrętowej na właściwą linję.

W wypadku zaniedbania tej formalności emigranci mogą całkowicie stracić sumy wpłacone za niewłaściwe karty okrętowe; pozatem, w razie przeterminowania wize amerykańskiej, mogą być narażeni na poważne trudności, a nawet utracić prawo wyjazdu, gdyż konsulat amerykański udziela ponownie wize tylko w wyjątkowych wypadkach.

Województwo śląskie.

* Wiadomości z diecezji śląskiej. Tajnymi szambelanami J. Świątobliwości zamianowani zostali: ks. oficjał Karol Skupin i ks. kanonik dr. Emil Szramek w Katowicach, ks. dyrektor Leopold Bitko w Poznaniu, ks. radca Jan Mocko w Skoczowie.

Wizytatorem klasztoru SS. Elżbietańek w Cieszynie zamianowany został na czas do końca roku 1934 Przew. ks. infułata Kasperlik.

Kuratorami zamianowani zostali na czas do końca roku 1934: SS. Elżbietańek ks. radca Josiński z Katowic, SS. Boromeuszek — ks. dziekan Reginek z Rybnika, SS. Jadwiżanek — ks. radca Koźlik z Siemianowic, SS. św. Marji — ks. prałat Gawlina z Król. Huty, SS. Służebniczek — ks. kanonik Mateja z Katowic.

* Opony gumowe zadeklarowane jako makulatura. Znana firma spedycyjno-ładziarska w Bytomiu trudniła się

Przy licznych dolegliwościach koblących naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa sprawiła znakomitą ulgę. 3615

skradziono kupcowi Naftalinowi Wine-rowskiemu z Katowic portfel, zawierający 620 złotych gotówki w banknotach. Okradziony kupiec w czasie jazdy stał na platformie przyczepki tramwajowej, a sprawca korzystając z chwilowej jego nieuwagi, wyciął mu tylną kieszeń spodni i skradł portfel.

Zguba pierścieni.

Katowice. Zygmunt Honik, profesor szkoły im. Kopernika w Katowicach zgubił w sali gimnastycznej tej szkoły obrączkę ślubną złotą i szeroki pierścień złoty, łącznej wartości 500 zł.

Samochód najechał na furmankę.

Katowice. Dnia 1 bm. jadący ul. Brynowską samochód osob. najechał na dwukonną furmankę, prowadzoną przez woźnicę Jerzego Kowalskiego z Siemianowic, wskutek czego furmanka została uszkodzona a jeden koń poważnie okaleczony. Kierowca samochodu po wypadku odjechał szybkim tempem w dalszym kierunku.

Wynagrodzona uczciwość.

Katowice-Zawodzie. W piątek zgłosiło się do komisariatu policji 2 mężczyźni, którzy oddali władzom nielegalne ulotki komunistyczne w związku z XIV rocznicą rewolucji bolszewickiej; pozatem kilka płyt woskowych do powielania, aparat do powielania, farby oraz szablony na napisy. Mężczyźni są bezrobotnymi i to wykorzystali agitatorzy komunistyczni, dając im pieniądze oraz wymienione materiały, aby ulotki rozdawali i wykonywali napisy na domach i płotach. Po spisaniu protokołu, zostali oni zwolnieni i wręczono im nagrodę. Wypadek ten powinien służyć za przykład wszystkim bezrobotnym, których nędzę wykorzystują niesumienne agitatorzy komunistyczni.

Wypadek kolejowy.

Katowice-Ligota. W ub. czwartek pod wieczór, pociąg zdawczy, zjadający z kop. „Wujek“ na stację Katowice-Ligota wjechał na tor, zastawiony wagonami. Wypadek ten nie pociągnął za sobą ofiar w ludziach, natomiast rozbitych jest kilka wagonów. Uprzątnięciem toru zajęła się kolejowa służba ratownicza. Śledztwo w sprawie wypadku przeprowadzają władze kolejowe.

Uraz ciała.

Giszowiec w Katowickiem. Paweł Talenta, gdy wracał ul. Stalmacha z pracy do domu, zacementowany został przez Ryszarda Błaszczuka, który bez wszelkiej przyczyny pchnął go trzykrotnie nożem w głowę, raniąc go poważnie. W toku dochodzeń ustalono, iż powodem tego zajścia była zemsta osobista.

Nieszczęśliwy wpadek na kopalni.

Mała Dąbrówka w Katowickiem. Dnia 5 bm. w podziemiach kop. „Polska“ w Małej Dąbrówce, wskutek załamania się filaru, zasypany został górnik 25-letni Błażej Frisch z Rożdżenia i poniósł śmierć na miejscu. Zwłoki po wydobyciu na powierzchnię złożono w kostnicy szpitala Ski Brackiej w Siemianowicach.

Zaginął.

Mysłowice w Katowickiem. Dnia 24 ub. m. wieczorem oddalił się z domu robotnik 32-letni Jan Wróbel z Mysłowic przy ul. Nowokościelnej Nr. 3 i dotychczas nie powrócił. Wymieniony jest wzrostu 1.68 m., włosy c. blond, czoło wysokie, brwi ciemne, oczy niebieskie, twarz pociągła, ubrany w czarne spodnie, brązową kurtkę, swetr granatowy, dżokejkę i czarne trzewiki sznurowane. Wiadomości, któreby się mogły przyczynić do ustalenia obecnego miejsca pobytu zaginionego, należy kierować do najbliższego urzędu policyjnego.

Żywcem pogrzebani w kopalni.

Szopienice. W kopalni, należącej do koncernu Gieschego miał onegdaj miejsce tragiczny wypadek. Wskutek obsunięcia się zwałów węglowych zostało zasypanych dwóch górników. Wszczęta natychmiastowa akcja ratunkowa nie dała narazie pozytywnego wyniku. Istnieje mała nadzieja czy zasypanych uda się odgrzebać jeszcze żywych.

Kradzież kieszonkowa.

Katowice. Dnia 5 bm. w czasie jazdy tramwajem z Król. Huty do Katowic,

